

Teema 4. Luonto muuttuvassa maisemassa

FAKTAT L3. Muikku (*Coregonus albula*)

Hopeanvärinen muikku kuuluu lohikaloihin. Muikku on siian lähin sukulainen. Lajit erottaa toisistaan niiden leuoista: muikun alaleuka on pidempi kuin sen yläleuka, ja siialla päinvastoin. Muikku eroaa kuoreesta (norssista) siinä, että sillä ei ole hampaita. Hopean-kiiltävä salakka muistuttaa myös muikkua, mutta sillä ei ole rasvaevää.

Muikkua löytyy lähes kaikkialta Suomesta ja Ruotsista. Merialueilla lajia tapaa lähinnä Pohjanlahden ja itäisen Suomenlahden vähemmän suolaisista vesistä. Muikku on parvikala, joka viihtyy parhaiten suurilla ulapoilla. Se suosii puhdasta ja kirkasta vettä, mutta selviää myös suhteellisen hyvin ruskeassa ja ravinteikkaassa vesistössä.

Muikku kutee loppusyksystä. Hedelmöitetty mäti uppoaa pohjalle. Noin 8 mm pitkät poikaset kuoriutuvat jäänlähdön aikaan. Poikaset pysyttelevät aluksi matalissa rantavesissä, mutta noin kuukauden kuluttua ne siirtyvät syvemmälle.

Muikku syö pääasiassa eläinplanktonia koko elämänsä ajan. Yksilöiden kasvunopeus riippuu vesistöstä ja kannan tiheydestä. Merellä muikkuparvet voivat liikkua laajoilla alueilla.

Muikku on sisäjärvillä tärkeä pyyntikala. Syyskalastuksen yhteydessä saadaan myös arvokasta mätiä. Muikku kestää yleensä kovaakin kalastusta, mutta se voi tietysti vaikuttaa kannan kehitykseen. Missä muikkua esiintyy runsaasti, se on tärkeä ravinnonlähde petokaloille.

© Camilla Bollner.

Muikku.